

[Hans Jørgen Jensen]

ovre erkender – på samme måde som Poul Andreassen fra ISS-koncernen gør det – at det er en nødvendig kapital at have for at skabe nye arbejdspladser. Og netop ISS-koncernen, som jo ikke bare på nationalt plan, men også internationalt har skabt en virksomhed af dimensioner, står altså frem og siger åbent og ærligt, at ATP og Lønmodtagernes Dyrtdsfond har skabt grundlaget for det.

Jeg synes, det er hykleri, når man ikke vil være med til at stemme for et forslag af denne art. At tale om socialisme ad bagdøren er helt forkert.

Formanden:

Hr. Poul Erik Dyrlund har ordet for en kort bemærkning, og så ser jeg frem til at kunne give arbejdsministeren ordet.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det, der får mig til at bede om ordet, er hr. Poul Nødgaards omsorg for lønmodtagerne og hans store betænkeligheder på deres vegne.

Jeg kan egentlig godt være lidt forundret over at sidde og høre på den påtagede bekymring, som hr. Poul Nødgaard her udtrykker på lønmodtagernes vegne. I masser af andre situationer har vi i hvert fald oplevet, at netop lønmodtagernes ve og vel er blevet skubbet ikke så lidt i baggrunden fra det partis side, som hr. Poul Nødgaard repræsenterer. Men nuvel, når vi nu taler om åbenhed og om, hvor lønmodtagerne kan gå hen, hvis de er utilfredse med at have deres penge stående i ATP, må jeg erkende, at der ikke er mulighed for at trække disse penge ud. Men jeg har stadig væk et svar til gode – også fra hr. Poul Nødgaard under førstebehandlingen og fra hr. Per Stig Møller i dag – med hensyn til, hvor lønmodtagerne kan henvende sig med deres penge og få større frihed og åbenhed, hvis de er utilfredse med at have deres kapital stående i disse fonde. Det svar har jeg stadig væk til gode.

I øvrigt vil jeg endnu en gang erindre hr. Poul Nødgaard om, at det jo er sådan, at regeringen også i forbindelse med dette forslag klart har tilkendegivet, at det godt kan være, at vi skal se lidt på spørgsmålet om mere åbenhed og demokrati i disse fonde. Derfor har regeringen også nedsat et udvalg, som nu skal arbejde med disse problemstillinger, og så må

vi jo til den tid tage stilling til, hvordan og hvorledes situationen er, når dette udvalg kommer med nogle meldinger med hensyn til, om der skal gribes ind eller foretages noget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg kunne ikke lade være med at falde over udtalelsen fra hr. Poul Erik Dyrlund om, at Fremskridtspartiet ikke havde nogen interesse i lønmodtagernes ve og vel, for det tror jeg egentlig vi har alle sammen, for stort set hele det danske samfund er jo lønmodtagere, når det kommer til stykket, og jeg synes ikke, nogen her i salen, inklusive Socialdemokratiet, skal tage patent på, hvem der arbejder for lønmodtagernes ve og vel. Vi gør det i hvert fald hver eneste dag i vores arbejde her på Christiansborg.

Så spurgte hr. Poul Erik Dyrlund, hvor folk kunne flytte deres penge hen, hvis de fik lov til at trække dem ud af ATP og Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Jamen det er det da op til det enkelte menneske selv at afgøre. Det kunne f.eks. være til eget pengeinstitut, til en pensionsopsparing eller til et privat forsikringselskab, eller hvad ved jeg. Livet bygger på personlig frihed, og dette her er ikke personlig frihed, og det ved hr. Poul Erik Dyrlund udmærket.

Og så siger hr. Poul Erik Dyrlund vedrørende demokrati, at der er et udvalg, der ser på dette spørgsmål, men ATP har mig bekendt eksisteret i 30 år! Og er det ikke snart 20 år siden, man indefrøs to dyrtidsportioner eller fire, eller hvor meget det nu var? Man har da haft rigelig tid i det store danske Socialdemokrati til at åbne for den demokratiske proces. Men hvad har man gjort? Man har lukket øjnene dag efter dag og år efter år, og det bliver man sikkert ved med i al evighed.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Hans Jørgen Jensen:

Det er korrekt, at De Konservatives hr. Engell og for den sags skyld også Venstre ikke nærer store bekymringer med hensyn til, at der kommer pensionspenge i erhvervslivet. Men den væsentlige og altafgørende forudsætning er, at lønmodtagerne selv skal have lov til at placere deres penge, hvor de har lyst. For hvis